

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Otsus juhtumi 1963/2009/ELB kohta - Erakorraliste kulude toetuse andmisest keeldumine

Otsus

Juhtum 1963/2009/ELB - **Alguskuupäev:** {0} 11/09/2009 - **Otsuse kuupäev:** {0} 16/12/2010

Kaebuse esitaja töötab Euroopa Komisjonis. Personalieeskirjades on öeldud, et töötaja ülalpeetava lapse toetust võib kahekordistada, kui laps põeb rasket haigust, mis toob kaasa suured kulud. Kaebuse esitaja pojal diagnoositi 2006. aastal raske haigus. Kaebuse esitaja nõudis, et ülalpeetava lapse toetuse kahekordistamist.

Komisjon nõustus andma kahekordset toetust alles alates 2008. aastast. Ta väitis, et kahekordset toetust saab anda üksnes sellise toetuse taotlemise kuupäevast alates. Ta märkis, et kaebuse esitaja esitas kahekordse toetuse avalduse 2008. aastal.

Ombudsman tegi sõbraliku lahendi ettepaneku, paludes komisjonil oma otsust muuta. Ta märkis, et kaebuse esitaja suutis tõendada, et ta oli küsinud kahekordset toetust 2006. aastal peagi pärast seda, kui ta lapsel diagnoositi raske haigus.

Kaebuse esitaja tõendite alusel nõustus komisjon maksma talle kahekordset toetust alates 2006. aastast. Kaebuse esitaja oli tulemusega rahul ja tänas ombudsmani abi eest olukorra lahendamisel.

Ombudsman lõpetas juhtumi komisjoni lahendatud juhtumina.

Kaebuse taust

1. Kaebus puudutab hüvitise maksmist, millele komisjoni töötaja väitis, et tal oli õigus oma poja raske haiguse tõttu.
2. Kaebuse esitaja on Euroopa Komisjoni ametnik. 2006. aastal palus ta komisjonil tunnistada,

et tema poeg kannatab raske haiguse all. Kaebuse esitaja küsis komisjoni meditsiinitöötajalt, kas sellise diagnoosi tulemusena võib ta saada ülalpeetava lapse eest suuremat toetust või muud rahalist abi. Aasta mais tunnistas komisjon ametlikult, et kaebuse esitaja pojal on raske haigus. Seetõttu olid tema poja ravikulud alates sellest kuupäevast täielikult kaetud. Siiski ei vastanud komisjon kaebuse esitajale seoses tema võimaliku õigusega saada ülalpeetava lapse suuremat toetust.

3. 2008. aasta juunis palus kaebuse esitaja komisjonil suurendada talle määratud ülalpeetava lapse toetust. Talle maksti alates 1. juunist 2008 topelthüvitist [\[1\]](#) [\[Linki\]](#). Kuna komisjon keeldus talle alates 2006. aastast kahekordset hüvitist maksmast, pöördus kaebuse esitaja ombudsmani poole.

Uurimise ese

4. Ombudsman algatas uurimise seoses järgmiste väidete ja väidetega.

Väide:

Komisjon ei täitnud oma kohustust hoolitseda oma töötajate heaolu eest.

Oma väite põhjendamiseks väitis kaebuse esitaja, et kui komisjon rahuldab tema taotluse tunnustada tema poja rasket haigust, oleks ta pidanud andma talle ka teavet võimaluse kohta saada ülalpeetava lapse eest kahekordset toetust.

Väide:

Komisjon peaks talle maksma kaks aastat kahekordset toetust ülalpeetava lapse eest ja arvutama tema palgamaksed ümber 2006. aasta aprillist 2008. aasta maini.

Uurimine

5. Juulil 2009 esitas kaebuse esitaja kaebuse ombudsmanile. Septembril 2009 algatas ombudsman uurimise ja edastas kaebuse komisjonile, kes edastas oma arvamuse ombudsmanile 3. detsembril 2009. Arvamus edastati kaebuse esitajale, kes märkusi ei esitanud.

6. Ombudsman esitas 4. oktoobril 2010 komisjonile sõbraliku lahenduse ettepaneku. Komisjon vastas ombudsmani ettepanekule 8. novembril 2010. Vastus edastati kaebuse esitajale. Ombudsmani talitused helistasid 24. novembril 2010 kaebuse esitajale, et saada tema märkused komisjoni vastuse kohta.

Ombudsmani analüüs ja järeldused

A. Töötajate heaolu eest hoolitsemise kohustuse täitmata jätmisele ja sellega seotud nõudele tuginemine

Ombudsmanile esitatud argumendid

7. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon ei täitnud oma hoolsuskohustust oma töötajate ees. Oma väite põhjendamiseks väitis ta, et kui komisjon rahuldab tema taotluse tunnustada tema poja rasket haigust, oleks ta pidanud andma talle teavet võimaluse kohta saada ülalpeetava lapse eest kahekordset toetust. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon peaks talle maksma kaheaastast topelttoetust tema ülalpeetava lapse eest ja arvutama ümber tema palgamaksed 2006. aasta aprillist 2008. aasta maini.

8. Komisjon selgitas oma arvamuses, et individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) ja meditsiiniteenistuse vahel kokku lepitud tava kohaselt makstakse ülalpeetavatele lastele kahekordset toetust alates kuupäevast, mil ametnik esitab sellekohase kirjaliku taotluse. Ametnik peaks saatma individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ametile kirjaliku taotluse koos täieliku ja hiljutise meditsiinilise aruandega. Nende dokumentide põhjal koostab individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet toimiku ja edastab selle meditsiiniteenistusele. Pärast arsti arvamuse saamist saadetakse toimik tagasi individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ametile, kes koostab taotluse kohta ametliku otsuse.

9. Lisaks väitis komisjon, et vastavalt liidu kohtute kohtupraktikale [\[2\]](#) [\[Linki\]](#) ei saa taotlust rahuldada tagasiulatuvalt alates 2006. aasta aprillist, kuna see esitati 2008. aasta juunis.

10. Komisjon lisas, et ülalpeetava lapse topelttoetust käsitlev säte on personalieeskirjades selgelt määratletud (artikkel 62, artikli 67 lõige 1 ja artikli 67 lõige 3). Need sätted ei jäta tõlgendamisruumi. Need on kättesaadavad ka komisjoni siseveebisaidil. Kooskõlas üldpõhimõttega, et keegi ei tohi seadust eirata, ei saa kaebuse esitaja komisjoni sõnul väita, et meditsiiniteenistus või ametisse nimetav asutus ei esitanud talle asjakohast teavet, et selgitada, miks ta ei taotlenud topelthüvitist, kui tema poja raske haigus diagnoositi.

11. Komisjon selgitas, et meditsiinisaladusi käsitlevate eeskirjade tõttu ei saanud arst ega individuaalsete maksete haldamise amet edastada teistele teenistustele teavet kaebuse esitaja poja raske haiguse kohta.

12. Komisjon nõustus, et nagu kaebuse esitaja märkis, näeb liidu kohtute kohtupraktika ette, et institutsioon täidab oma töötajate suhtes hoolsuskohustust [\[3\]](#) [\[Linki\]](#). See põhimõte kajastab tasakaalu vastastikuste õiguste ja kohustuste vahel, mis on loodud personalieeskirjadega avaliku sektori asutuse ja tema teenistujate vahelistes suhetes. See tähendab, et kui institutsioon teeb otsuse ametniku olukorra kohta, peaks ta võtma arvesse nii teenistuse kui ka ametniku huve [\[4\]](#) [\[Linki\]](#).

13. Komisjon selgitas siiski, et arvestades institutsioonide ulatuslikku kaalutusõigust teenistuse huvide tõlgendamisel, piirdub liidu kohtute kontroll selle hindamisega, kas institutsioon tegutses mõistlikes piirides, [5] [Linki] ega kasutanud oma kaalutusõigust ilmselgelt valesti [6] [Linki].

Käesolevas asjas väitis komisjon, et ta ei rikkunud oma hoolsuskohustust ja tegutses mõistlikes piirides. Kaebuse esitaja ei saanud teavet meditsiinitöötajalt, kelle ülesanne on igal juhul sellist teavet mitte anda. Lisaks sellele ei tegutsenud kaebuse esitaja kaks aastat. Sellisel juhul oleks ta pidanud mõistliku aja pärast pöörduma personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi või individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti poole. Komisjon nõustus, et kui faktid oleksid olnud tehnilised ja keerulised, ei oleks ta eeldanud, et kaebuse esitaja pöördub personali peadirektoraadi või individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti poole. Käesolev kohtuasi oli siiski üsna lihtne.

14. Seejärel väitis komisjon, et hoolsuskohustus ei saa viia selleni, et institutsioon tegutseb kohaldatavate sätete ja normide vastaselt [7] [Linki].

15. Isegi kui eelneva teabe puudumine ei oleks olnud nii, ei oleks see viinud otsuse tühistamiseni [8] [Linki].

16. Lõpuks juhtis komisjon tähelepanu sellele, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleks liidu õiguse sätteid, mille alusel saastekvoote antakse, tõlgendada kitsalt [9] [Linki].

Ombudsmani esialgne hinnang, mis viis sõbraliku lahenduseni

17. Personalieeskirjade artikli 67 kohaselt:

„1. Peretoetused hõlmavad järgmist:

... b) ülalpeetava lapse toetused;

3. Ülalpeetava lapse toetust võib kahekordistada ametisse nimetava asutuse või ametiisiku põhjendatud erietsusega, mis põhineb meditsiinilistel dokumentidel, millega tõendatakse, et asjaomasel lapsel on vaimne või füüsiline puue, mille tõttu ametnik kannab suuri kulusi.“

18. Ombudsman märkis, et 2006. aasta aprillis, kui kaebuse esitaja taotles oma poja haiguse raskuse tunnustamist, palus ta saada ka kõiki talle kättesaadavaid hüvitisi. Ta märkis järgmist:

„Je souhaiterais savoir si je peux bénéficier d'une augmentation de l'allocation pour enfant à charge – ou de tout autre compensation financière – étant donné que les frais relatifs à cette maladie sont lourds“

Ombudsmani arvates tuleb eespool nimetatud avaldust, milles ei mainita selgelt personalieeskirjade artiklit 67, mõista kui taotlust, et kaebuse esitaja saaks kõik talle kättesaadavad hüvitised, sealhulgas ülalpeetava lapse topelttoetus, mida kaebuse esitaja 2006. aasta aprilli kirjas konkreetselt mainis.

19. Aasta septembris esitas kaebuse esitaja oma taotluse individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ametile. Sel ajal talle kättesaadava teabe põhjal leidis individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet, et kaebuse esitaja „*esialgse taotluse*“ kuupäev on 2008. aasta juuni (PMO märkis toimikust, mis oli talle kättesaadav ajal, mil kaebuse esitaja võttis 2008. aasta juunis ühendust meditsiinitöötajaga, et taotleda ülalpeetava lapse topelttoetust). Kaebuse esitaja esitatud tõendite põhjal märkis ombudsman siiski, et meditsiinitöötajale esitatud „*esialgse taotluse*“ kuupäev oleks pidanud olema 2006. aasta aprill. Seda seetõttu, et kaebuse esitaja astus sellel kuupäeval esimese sammu ülalpeetava lapse topelttoetuse taotlemisel. Kuigi kogu protsessi lõpuleviimiseks kulus kaks aastat, sest nagu komisjon mõõnis, ei vastanud ta kaebuse esitajale kunagi 2006. aasta aprilli taotlusele [\[10\] \[Linki\]](#), kuid see viivitus menetluse lõpuleviimisel ei tohiks põhjustada kaebuse esitajale kahju.

20. Eespool toodut arvesse võttes tegi ombudsman esialgse järelduse, et komisjoni poolt alates 2006. aasta aprillist hüvitise andmata jätmine kujutas endast haldusomavoli juhtumit. Seetõttu tegi ta vastavalt Euroopa Ombudsmani põhikirja artikli 3 lõikele 5 allpool sõbraliku lahenduse kohta järgmise ettepaneku:

„Võttes arvesse ombudsmani järeldusi, võiks komisjon uuesti läbi vaadata oma otsuse mitte maksta kaebuse esitajale kahekordset toetust ülalpeetava lapse eest alates 2006. aasta aprillist.“

Ombudsmanile esitatud argumendid pärast tema sõbraliku lahenduse ettepanekut

21. Oma vastuses ombudsmani ettepanekule märkis komisjon, et oma 2006. aasta aprillis arstile saadetud kirjas taotles kaebuse esitaja sõnaselgelt kahekordset toetust ülalpeetava lapse eest. Arvestades, et i) meditsiinitöötaja ei olnud pädev sellele taotlusele vastama ja ii) kaebuse esitaja ei võtnud hiljem ühendust komisjoni pädeva talitusega, asus komisjon seisukohale, et kaebuse esitaja taotlus oleks tulnud edastada asutusesiselt pädevale teenistusele ja seda oleks tulnud käsitleda ettenähtud tähtaja jooksul. Komisjon nõustus, et kaebuse esitaja taotluse pädevale teenistusele edastamata jätmine ei tohiks kaebuse esitajale rahalist kahju tekitada. Seega nõustus komisjon maksma kaebuse esitajale kahekordset toetust ülalpeetava lapse eest alates 2006. aasta aprillist.

22. Kaebuse esitaja teatas oma märkustes ombudsmanile, et on komisjoni vastusega rahul. Ta tänas ombudsmani tema töö eest.

Ombudsmani hinnang pärast tema sõbralikku lahendust käsitlevat ettepanekut

23. Ombudsman tervitab komisjoni positiivset vastust tema sõbraliku lahenduse ettepanekule. Kaebuse esitaja märkuste põhjal mõistab ta, et viimane on rahul komisjoni vastusega sõbraliku

lahenduse ettepanekule. Seetõttu järeltab ta, et kaebusele on jõutud sõbraliku lahenduseni.

B. Järeldused

Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle järgmise järeldusega:

Kaebusele on jõutud sõbraliku lahenduseni kaebuse esitajat rahuldaval viisil.

Sellest otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja komisjoni.

P. Nikiforos Diamandouros

Strasbourg, 16. detsember 2010

[1] [\[Linki\]](#) Personalieeskirjade artikli 67 lõikes 3 on sätestatud:

„Ülalpeetava lapse toetust võib kahekordistada ametisse nimetava asutuse või ametiisiku põhjendatud erietsusega, mis põhineb meditsiinilistel dokumentidel, millega tõendatakse, et asjaomasel lapsel on vaimne või füüsiline puue, mille tõttu ametnik kannab suuri kulusi.“

[2] [\[Linki\]](#) Kohtuasi 224/82: *Meiko-Konservenfabrik vs. RFA*, EKL 1983, lk 2539. Lõikes 12 on sätestatud, et „üldjuhul on õiguskindluse põhimõttega vastuolus see, kui ühenduse õigusakt määrab kuupäevaks, mis eelneb selle avaldamisele, selle jõustumise kuupäeva“.

Kohtuasi T-237/00 : *Reynolds vs. parlament* (EKL AT 2005, lk I-A-385 ja II-1731).
Paragrahvides 117 ja 118 on (algse prantsuse keeles) märgitud järgmist: „Selon une jurisprudence constante, le retrait rétroactif d'un acte administratif conférant des droits subjectifs est soumis à des conditions très strictes...le seul argument du défendeur, selon lequel il est de pratique courante, pour l'administration, de prendre des actes concernant la carrière des fonctionnaires avec effet au premier ou au quinzième jour du mois pour faciliter le calcul des traitements ne justifie pas une erand au principe général de non-rétroactivité des décisions impactant la situation juridique et financière du destinataire...“

[3] [\[Linki\]](#) Kohtuasi T-79/98: *Carrasco Benitez vs. EMEA*, EKL AT 1999, lk I-A-29 ja II-127, punkt 55; Kohtuasi T-282/03 : *CEUNIK vs. komisjon*, EKL AT 2005, lk I-A-235 ja II-1075, punkt 74.

[4] [\[Linki\]](#) Kohtuasi 321/85 : *Schwiering vs. kontrollikoda*, EKL 1986, lk 3199, punkt 18; Kohtuasi C-298/83 P : *Klinke vs. Euroopa Kohus*, EKL 1994, lk I-3009, punkt 38; Liidetud kohtuasjad T-33/89 ja T-74/89 : *Blackman vs. parlament*, EKL 1993, lk II-249, punkt 96.

[5] [\[Linki\]](#) Kohtuasi T-236/02 : *Marcuccio vs. komisjon*, EKL AT 2005, lk I-A-365 ja II-1621.
Paragrahv 129 on (algse prantsuse keeles) märgitud järgmist: „Selon une jurisprudence

constante, le devoir de sollicitude de l'administration à l'égard de ses agents reflète l'équilibre des droits et obligations réciproques que le statut a créés dans les relations entre l'autorité publique et les agents du service public; mais les exigences de ce devoir ne sauraient empêcher l'AIPN d'adopter les mesures qu'elle estime nécessaires dans l'intérêt du service, puisque le pourvoi de chaque emploi doit se fonder en premier lieu sur l'intérêt du service. Compte tenu de l'étendue du pouvoir d'appréciation dont disposent les institutions pour évaluer l'intérêt du service, le Tribunal doit se limiter à vérifier si l'AIPN s'est tenue dans des limites non critiquables et n'a pas usé de son pouvoir d'appréciation de manière manifestement erronée.“

[6] [\[Linki\]](#) Kohtuasi T-3/96 : *Haas vs. komisjon* , EKL AT 1998, lk I-A-475 ja II-1395. Paragrahvis 53 on (algse prantsuse keeles) märgitud järgmist: „Compte tenu toutefois du big pouvoir d'appréciation dont disposent les institutions dans l'évaluation de l'intérêt du service, le contrôle du juge communautaire doit se limiter à la question de savoir si l'institution concernée s'est tenue dans des limites raisonnables et n'a pas usé de son pouvoir d'appréciation de manière manifestement erronée.“

Vt ka kohtuasi T-257/97: *Herold vs. komisjon* (EKL AT 1999, lk I-A-49 ja II-251, punkt 99).

[7] [\[Linki\]](#) Kohtuasi T-14/03: *Di Marzio vs. komisjon* , EKL AT 2004, lk I-A-43 ja II-167, punkt 10; Otsus kohtuasjas T- 324/04: *F vs. komisjon* , punkt 169; Kohtuasi T-424/04 : *Angelidis vs. parlament* , EKL AT 2006, lk I-A-2–323 ja II-A-2–1649, punkt 122; ja Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-416/03: *Angelidis vs. parlament* (EKL AT 2006, lk I-A-2–317 ja II-A-2–1607, punkt 117).

[8] [\[Linki\]](#) Kohtuasi T-58/05 *Centeno Mediavilla e.a. vs. komisjon* , EKL 2007, lk II-2523. Lõikes 150 on sätestatud: „Kuigi eelneva teabe puudumine kujutab endast tõhusat argumenti ühenduse lepinguvälise vastutuse tekitamiseks asjaomaste poolte ees, ei ole see iseenesest selline, mis muudaks vaidlustatud otsused õigusvastaseks.“

[9] [\[Linki\]](#) 11. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-66/05 : *Sack vs. komisjon* , EKLis veel avaldamata, punkt 129; Eespool viidatud kohtuasi T- 324/04 *F vs. komisjon* , punkt 110; 9. oktoobri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-85/06: *Bellantone vs. kontrollikoda* , EKLis veel avaldamata, punkt 65.

[10] [\[Linki\]](#) Ombudsman juhib tähelepanu sellele, et seda viivitust ei põhjustanud individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet. Pärast kaebuse esitaja taotlusest teavitamist võttis individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet meetmeid taotluse viivitamatuks menetlemiseks.